

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbančovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. Vladimír V. Vasilisko V., bytom Mládežníka M. 68X, Košice K.-Šaca Š.**, zastúpeného JUDr. **Eugenom E. Kostovčíkom K.**, advokátom z **Košice K., Gelnická G. 33X.**, proti žalovanému: **Ministerstvo financií SR, Štefanovičova 5, Bratislava**, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 17.4.2007, č. MF/152/2007-71/2, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/268/2007-87 zo dňa 31. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/268/2007-87 zo dňa 31. marca 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica č. I/223/1783-12417/2007/991545-r zo dňa 5.2.2007, ktorým správny orgán podľa § 52 ods. 1 a 5 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a o zmenách v sústave finančných orgánov (ďalej len „zák. č. 511/1992 Zb.“) zamietol žiadosť žalobcu o povolenie obnovy konania ukončenej právoplatným rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR Banská Bystrica

č. I/223/12386-74442/2006/991517-r zo dňa 24.10.2006. Dôvodil tým, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného sú v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie rozhodnutia.

V dôvodoch rozsudku krajský súd uviedol, že dôvody obnovy konania a rozsah preskúmania základného daňového konania o dovyrubení DPH žalobca vymedzil dôvodmi uvedenými v návrhu na obnovu konania. Z tohto pohľadu krajský súd za rozhodujúcu otázku považoval záver správneho orgánu týkajúci sa výsluchu svedka KapezáraK. za prítomnosti žalobcu na daňovom orgáne dňa 06.06.2006 a 19.06.2006, kde svedok KapezárK. poprel, že by vystavil faktúru v prospech žalobcu. Žalobca sa k výpovedi svedka nevyjadril a jeho pravdivosť nenamietal. Z tohto pohľadu nové čestné prehlásenie svedka KapezáraK. nie je vieryhodné a z hľadiska dôkaznej váhy nemôže spochybníť celé dokazovanie vykonané správnymi orgánmi a nemôže sa považovať za dostatočný dôvod na obnovu konania.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadal rozhodnutie krajského súdu zmeniť, zrušiť rozhodnutie žalovaného a rozhodnúť o trovách konania. V dôvodoch odvolania poukázal na skutkové omyly, ku ktorým došlo v procese daňovej kontroly a daňového konania a na závažné porušovanie procesného postupu, ktoré boli takého rozsahu, že mali podstatný hmotno-právny dopad na vyrubení daň a sú nielen ohrozením účelu daňovej kontroly a daňového konania, ale sú úmyselným porušením práv daňového subjektu, ktoré mu zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len „zák. č. 511/1992 Zb.“) priznáva. Uvedené je jednoznačným dôkazom toho, že čestné prehlásenie svedka KapezáraK. za daných okolností je možné považovať za dôkaz a teda aj za skutočnosť, ktorá zakladá splnenie podmienok pre obnovu konania podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 511/1992 Zb.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ ide o dôvody uvedené v odvolaní zastáva názor, že čestným prehlásením neboli vyvrátené zistenia správcu dane. V čestnom prehlásení okrem vyjadrenia, že PavolP. KapezárK. vystavil sporné faktúry, sa neuvádzajú také skutočnosti o priebehu zdaniteľných obchodov, ktoré by bolo možné overiť následným dokazovaním. V súvislosti so zákonom č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.“) uviedol, že zákon neukladá daňovníkom, akým spôsobom si majú preveriť, či obchodujú s platiteľmi dane z pridanej hodnoty a či osoba, s ktorou obchodujú, je skutočne tá, za ktorú sa vydáva. Zákon o dani z pridanej hodnoty ponechal na platiteľoch, ako sa postarajú o preverenie dôveryhodnosti svojich obchodných partnerov; nemusia ich dôveryhodnosť (ba dokonca ani identitu) preverovať nijako, v tomto prípade sa však s poukazom na znenie ustanovenia § 49 ods. 1 a 2 zák. č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty vystavujú napr. riziku, že nespĺnia zákonné podmienky nároku na odpočet dane. Zastáva stanovisko, že podľa § 29 ods. 1 zák. č. 511/1992 Zb. dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný návrhmi daňových subjektov. V ustanovení § 29 ods. 8 zák. č. 511/1992 Zb. sa ustanovuje, že daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane

a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vieryhodnosť, správnosť a úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom. V citovanom ustanovení ide o povinnosť daňového subjektu a nie o právo, ktoré malo byť úmyselne porušené správcom dane ako uvádza zástupca žalobcu. Pokiaľ ide o podpis žalobcu Ing. Vasiliska V. v zápisnici spísanej z ústneho pojednávania, podľa vyjadrenia správcu dane podpis je pravý, čo si možno porovnať aj s podpismi na iných dokladoch. Zápisnicu podpísal Ing. Vasilisko V. v čase, keď sa s jeho obsahom dodatočne oboznámil a bola mu správcom dane odovzdaná jedna kópia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 51 ods. 1 zák. č. 511/1992 Zb. konanie ukončené právoplatným rozhodnutím okrem rozhodnutia, ktorým sa rozhodnutie zmenilo mimo odvolacieho konania (§ 53 ods. 3) a rozhodnutia o námietke (§ 50 ods. 3), sa obnoví na žiadosť účastníka konania alebo z úradnej moci, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,
- b) rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom,
- c) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

Je zjavné, že každú „novú skutočnosť“ je možné a nutné skúmať v určitej relácii k „predchádzajúcej skutočnosti“ len vo vzťahu k relevantnej skutočnosti pre pôvodné rozhodnutie. Je tomu tak aj v danom prípade obnovy konania.

Z vyššie citovaného ustanovenia, ktoré taxatívne stanovuje podmienky, za ktorých sa obnoví daňové konanie či už na žiadosť účastníka alebo z úradnej moci vyplýva, že daňový subjekt v žiadosti o povolenie obnovy konania musí uviesť taký dôvod obnovy konania, ktorý by mohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohol byť v konaní uplatnený bez zavinenia účastníka daňového konania. Dôvodom obnovy konania môžu byť nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na určenie dane, a v zdaňovacom období, ktorého sa týkajú, existovali, avšak daňový subjekt ich neuplatnil ako dôkazy bez vlastného zavinenia.

V danom prípade žalobca v žiadosti o povolenie obnovy konania označil za takýto dôkaz výpoveď svedka Pavla P. Kapezára K., ktorý však už bol svedkom v pôvodnom daňovom konaní, kde bol vypočutý za prítomnosti žalobcu. Jeho svedecké vyjadrenie, ako to vyplýva aj zo spisu správcu dane, sa týka vystavenia faktúr, ako aj k uskutočneniu zdaniteľného obchodu s Ing. Vladimírom V. Vasiliskom V. – SLOVKOV S., čo dokumentujú

zápisnice o ústnom pojednávaní zo 06.06. a 19.06.2006. Podľa vyjadrení Pavla P. Kapezára K. uvedených v zápisnici, sporné faktúry nevystavil, nepoveril žiadnu inú osobu, aby konala v mene spoločnosti GLOBALG. SERVICES. s.r.o., spoločnosť v kontrolovanom období neobchodovala s kovovým šrotom a od 15.04.2005 nevykonávala podnikateľskú činnosť.

Odvolaací súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že správca dane sa pri zisťovaní skutkového stavu opieral pri vydaní rozhodnutia nielen o výpoveď svedka Kapezára K., ale aj o ďalšie dôkazy, z ktorých vyplynulo, že spoločnosť GlobalG. Service S. s.r.o. Košice K. v podstate nemala funkčného riaditeľa, v spornom období neobchodovala s kovovým šrotom, nikto v spoločnosti nevystavil faktúru pre žalobcu a za spoločnosť konal podľa výpovede samotného žalobcu Marián M. Kamenea K., ktorý nebol oprávnený v mene spoločnosti žiadnym spôsobom konať. Z výpovede bývalého konateľa spoločnosti GlobalG. Service S. s.r.o. Fibora T. Nagya N. vyplynulo, že v rozhodnom období spoločnosť nevykonávala žiadnu činnosť. Z uvedených dôvodov sa preto žalobca nemohol úspešne domáhať obnovy konania, keď svedok Kapezár K. bol vypočutý v pôvodnom daňovom konaní dňa 06.06.2006 a 19.06.2006 za prítomnosti žalobcu. Čestné vyhlásenie tohto svedka nie je novým dôkazom, ktorý by mohol privodiť zmenu právoplatného rozhodnutia a nie je tak dostatočným dôvodom na spochybnenie celého dokazovania vykonaného správnymi orgánmi a jeho hodnotenia.

Čestné vyhlásenie už vypočutého svedka potom, ako bolo právoplatne rozhodnuté vo veci samej nemožno bez ďalšieho hodnotiť ako nový dôkaz, ktorý by žalobca nemohol v pôvodnom konaní bez vlastného zavinenia využiť, pretože pri výsluchu svedka bol opakovane osobne prítomný a mal možnosť jeho výpoveď spochybniť. Ak zmenu vyjadrenia v konaní vypočutého svedka dosiahol žalobca až po rozhodnutí veci, nemôže z tohto dôvodu súd prisvedčiť jeho tvrdeniu, že ide o nový dôkaz, ktorý nemohol predložiť bez svojho zavinenia.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného sú v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie preskúmaného rozhodnutia, je jeho rozhodnutie vecne a právne správne, preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k OSP. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol a žalovanému trovy nevznikli, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková